

ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΑΥΓΗ

Lapresse est le clairon vivant qui sonne la dienne des peuples

ἤτοι=ἡ δημοσιογραφία εἶνε ἡ ζωσα δάλπαξ, ἡ κροτοῦσα τὸ ἐγερτήριο τῶν λαῶν.
(Βικτωρ Οὐγκώ).

Επιθεσία ἀνδρῶν διὰ τοὺς ἐν ΚΥΘΗΡΟΙΣ δρ. 2.—Διὰ τοὺς ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ καὶ ΠΕΙΡΑΙΕΙ δρ. 4.—Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ φ.χ. 8

Οἱ ἐπιστάλλοντες πρὸς τὴν ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ καὶ ΣΥΝΤΑΞΙΝ δέον ν' ἀπευθύνονται — Ν. Δελακοβίαν—εἰς Ποταμὸν—Κυθήρων.

ΤΟ ΠΟΛΙΤΕΥΕΣΘΑΙ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

«Πῶς ἀλλάζουν οἱ καιροὶ στὸν κόσμον ἐδῶ πέρα».

Κατὰ τὸ 1895 ποῖαν ιδέαν εἶχε καὶ πῶς ἐξεφράζετο ὁ κ. Στάης διὰ τὸν συνδέδελφόν του κ. Καλούτση.

Κατὰ τὸ 1895 τί ἔχουσε καὶ τί λούσιμο ἔφαγεν ὁ κ. Καλούτσης παρὰ τοῦ κ. Στάης.

Τὸ μέλι καὶ τὸ γάλα τοῦ 1899.

Συμπατριῶται καὶ λοιποὶ ξένοι ἀναγνώσται μετὰ προσοχῆς ἀναγνώσατε καὶ μετὰ σκέψιν κρίνατε περὶ τοῦ ἐν Ἑλλάδι πολιτεύεσθαι.

«Ὁ λαὸς ὁ μελετῶν καὶ γινώσκων τὴν ἱστορίαν αὐτοῦ, κρίνει ἀσφαλίστερον καὶ ὀρθότερον περὶ τῶν παρόντων καὶ περὶ τοῦ μέλλοντος.»

Γκυζώτος.

Πόσον ὠραία, πόσον διδακτικὴ εἶνε ἡ ἀνωτέρω ρῆσις τοῦ γάλλου ιστορικοῦ, τὴν ὁποῖαν ἔχοντες ὑπ' ὄψει, δὲν ἠδυνάμεθα ἡ, καὶ ἡμεῖς τὴν πολιτικὴν ἱστορίαν τῆς πατρίδος μας μελετῶντες, νὰ ἐργασθῶμεν ἐν τῷ παρόντι, ἵνα ἐν τῷ μέλλοντι ὀρθότερον κρίνωμεν. Μόνον αὐτὸς ὁ λόγος μας ἐπείσει ν' ἀναδημοσιεύσωμεν τὰς κατωτέρω σελίδας, τὰς ὁποίας πάντες οἱ Κυθήριοι καὶ ἰδίως οἱ ἐκ τοῦ δήμου Ποταμίων πρέπει καλῶς νὰ μελετήσωσι, πρέπει καλῶς νὰ χαράξωσιν, ἵνα ἐν καιρῷ μὴ λησμονήσωσιν ὅτι ἡπατήθησαν παρὰ τῶν νῦν βουλευτῶν μας, ὅτινες συνειργάσθησαν μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ πολεμήσωσιν τοὺς χωριῆτας βουλευτάς, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ ξαναβροῦν βουλευτὰς τ' ἀρχοντοπούλα τῆς Χώρας.

Ἄς μείνουν ἡσυχαι, διότι κατὰ τὸν προσεχῆ Δεκέμβριον, ὅτε ἀσφαλῶς θὰ ἔχωμεν βουλευτικὰς ἐκλογάς, θὰ τοὺς ἀποδείξωμεν ὅτι καὶ νὰ **παιζόμεν** εἴμεθα ἱκανοί, ὅπως τοῖς ἀπεδείξαμεν τὴν 7 Φεβρουαρίου, ὅτι εἴμεθα ἱκανοί καὶ νὰ ἐργαζώμεθα δραστηρίως. Μὰς ἐδίδαξαν αὐτοί, πῶς πρέπει ἐν τῷ μέλλοντι νὰ πολεμῶμεν καὶ νὰ ἐνεργῶμεν ἐκλογάς. Ὁλίγην ὑπομονὴν καὶ θὰ μάθωσι παρ' ἡμῶν πλέον, τὸν τρόπον διὰ τοῦ ὁποίου ἦλθεν ἡ ὥρα ποῦ οἱ χωριῆται ἔμαθον νὰ πολιτεύωνται, ποῦ οἱ χωριῆται μὲ ζῶν καὶ μὲ θάνατον πλέον θὰ βγάλουν βουλευτὴν, ἀνθρώπον ἀπὸ τὸ πανί τοῦς εἰς τὴν προσεχῆ ἐκλογὴν.

Ὁ συντάκτης τοῦ ἡμετέρου φύλλου καίτοι κατὰ τὸ 1895 εὐρίσκειτο ἐν Παρισίοις, σπουδάζων ἐν τῇ αὐτῇ σχολῇ τῶν πολιτικῶν ἐπιστημῶν, κατάρθωσεν ὁμῶς νὰ διατηρήσῃ ἀπα-

σαν τὴν σειράν (ἀνελλιπῶς) τῆς τότε ἐκδομένης ἐφημερίδος Κυθήρα (ὄργανον τοῦ βουλευτοῦ μας κ. Στάης) αἱ σελίδες τῆς ὁποίας ἀποτελοῦσι πολὺτιμον μέρος τῆς συγχρόνου πολιτικῆς ἱστορίας τῶν Κυθέρων.

Τὰς σελίδας ταύτας ξεφυλλῶντες χάριν διασκεδάσεως, ἠναγκάσθημεν εἰς τινὰ μέρη νὰ σταματήσωμεν, ἵνα μετ' ἡμῶν ἐντυφλήσῃ καὶ οἱ ἀναγνώσται τῆς Κυθηριακῆς Αὐγῆς.

Λοιπὸν! τὸν λόγον ἔχει ἡ ἐφημερίς Τὰ Κυθήρα (10 Ἰουλίου 1895) ἥτις ἔγραφεν (ἤτοι ὁ κ. Στάης ἱφρῶνι τότε.

Ὁ οὗτω (πρόκειται περὶ τοῦ κ. Καλούτση) ὑπὸ τοῦ λαοῦ ραπισθεὶς κατέπεσε τέλειον εἰς τὴν ἐκτίμησιν αὐτοῦ. Αἱ δ' ἀτιμίαι αὐταὶ δὲν ἐκπλύνονται μὲ καθάρσιον καὶ σόδαν. (τ' ἀκούς κύριε Καλούτση). Ὁ τάφος δὲν ἠνέωξε διὰ τὸν ἀντίπαλόν του ἐσκέπασεν αὐτόν· μετὰ τινὰ δὲ χρόνον, εἰς τὰς μελλούσας ἐκλογάς (πῶς ἀλλάζουν οἱ καιροὶ στὸν κόσμον ἐδῶ πέρα) ὅταν θὰ γίνη ἡ ἀνακομιδὴ τῶν πολιτικῶν του λειψάνων, ὁ λαὸς θὰ εὕρῃ μόνον ὅσα σκωληκόδρωτα καὶ πλήρη σαπρίας καὶ σπινθηροδότης, ἀφ' ὧν θέλει ἀπεστρίψει μετ' ἀνδρείας τὸ πρόσωπον. Ποῦ εἶνε λοιπὸν αἱ ψῆφοι καὶ ἡ δύναμις τοῦ κ. Καλούτση; Ποῦ ὁ καμπακμὸς τῆς ἀπαντάρου ἱατρικῆς; Οὔτε μίαν ψῆφον δύναται νὰ διαθέσῃ.

Ὁ λαὸς γινώσκει ὅτι ὁ Καλούτσης **ἔδην ἦτο τίμιος ἀνὴρ**. μέτριος ἐν παντί, ἀνίκανος ν' ἀρῇ ὑπεράνω τῶν παθῶν ἅτινα ἀποτυφλοῦσιν αὐτόν, **διεγράφη** τοῦ καταλόγου τῶν ἐν Κυθήροις **ἐντίμως πολιτευομένων** ! ! ! !

Τὰ Κυθήρα τῆς 24 Ἰουλίου τοῦ 1895 ἔγραφον (ἤτοι τότε ἱφρῶνι ὁ κ. Στάης

Ὁ πολιτικὸς φωστήρ τῆς ἐπαρχίας Κυθέρων, ὁ φέρων ἐπὶ τῆς παρεῖας κυανὰ ἐπὶ τὰ ἴχνη τοῦ λαϊκοῦ βεπτισματος, (πρόκειται πάντοτε περὶ τοῦ κ. Καλούτση). ὁ ἀλλοτε πρὸς πάντας τοὺς ὑποψηφίους κρύφα συνδυασθεὶς, ὁ ἐν Κυθήροις ὑποκλίψας τὴν ἱατρικὴν πελατεῖαν καὶ τὴν πολιτικὴν δύναμιν καὶ ὁ στερὸν ἀγνωμόνως ἀπολακτίσας τὸν εὐεργετὴ συγγενῆ.

Ὁ φωστήρ (πρόκειται πάντοτε περὶ τοῦ κ. Καλούτση) εἶνε ἀνάγκη νὰ μάθῃ ὅτι ἡ πάλῃ δὲν ἔλθῃ, οὔτε θὰ λήξῃ ποτὲ ! ! ! ! ἂν μὴ ἐκλείψῃ ἀπὸ τῆς πολιτικῆς σκηνῆς, ἂν μὴ τέλειον **ἐξοντωθῇ** ὁ ἕτερος τῶν μονομάχων ! ! ! Γίς μέλλει ἐκ τῶν δύο νὰ ἐξοντωθῇ, καὶ τίνος ἔως τέλους ἡ νίκη θὰ στῇ τὸ μέταπον, εἰδείξεν ἡ ἀψιμαχία τῆς 25 Ἰουνίου.

Ἐν τῷ αὐτῷ φύλλῳ καὶ ὑπὸ ἄρθρον τιτλοφῶρον **Ὁ Μεταστάς** τὰ Κυθήρα γράφουσιν: Εἶνε αἰσχος, εἶνε λυπηρὸν ὅτι ἀντιπρόσωπος τῶν Κυθέρων μεθίσταται ἀπὸ κόμμα εἰς κόμμα χάριν ἐνὸς προξένου καὶ ἐνὸς μπα-

κάλη.

Εἶνε καιρὸς πλέον οἱ ἐκλογαὶ τῶν Κυθέρων νὰ διαρῇξωσι πάντα δεσμὸν ὑποχρέωσιν πρὸς πολιτευομένους τοῦ **φυράματος** τοῦ κ. Καλούτση ! ! ! (Τί νὰ σοὺ κάμουν οἱ καυμένοι οἱ ἐκλογαὶ τῶν Κυθέρων ἀφοῦ εἰς κ. Στάη ἐμποδίσαντε αὐτοὺς νὰ διαζευχθῶσι).

Ἀκράδαιτον δὲ τρέφομεν πεποιοθῆναι (! ! ! !) ὅτι εἰς προσεχῆς βουλευτικὰς ἐκλογάς θὰ πεισθῶσι πάντες ὅτι παρῇλθεν ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν τὸ καθάρισον ἦτο τὸ μόνον δι' οὗ περιεβάλλετο τις τὸ βουλευτικὸν ἀξίωμα.

Πρέπει νὰ παταχθῇ κατακέφαλα, καὶ θὰ παταχθῇ ἡ ἀνικανότης ! ! ! Ἐν τῷ προσώπῳ ἐξ τοῦ κ. Καλούτση ἀντιπροσωπεύεται **ὁλόκληρος ἡ κοινοβουλευτικὴ ἀνικανότης**. Καὶ ἀφοῦ τοιαύτην πεποιοῦσιν ἔχουσι πάντες περὶ τῆς κοινοβουλευτικῆς ἀνικανότητος τοῦ κ. Καλούτση, δὲν ἐπιτρέπεται ν' ἀντιπροσωπεύηται ἡ Πατρίς ὑπὸ ἀνδρός, οὐ αἱ ἐν τῇ βουλῇ ἀγορεύσεις συμπεσοῦνται εἰς ἀετὸν ναὶ καὶ 50 ὄχι ἐν στιγμαῖς ὕπνου βαθίως.

Καὶ δὲν θὰ ἀντιπροσωπευθῇ ἐν τῷ μέλλοντι ! ! ! !, ἀναφωνοῦμεν ἡμεῖς δημοσίᾳ ἐν ὀνόματι τῆς ἐπαρχίας Κυθέρων, ἐν ὀνόματι τοῦ **κόμματος** τοῦ κ. Στάης ! ! ! !, τοῦ ὁποίου τὰς ἀρχὰς καὶ τὰ φρονήματα διερμηνεύομεν: (πῶς ἀλλάζουν οἱ καιροὶ εἰς τὸ κόσμον ἐδῶ πέρα.)

Ἄς μάθῃ ὁμῶς ὁπὸ τοῦδε ὅτι ὁ κ. Στάης εἰς προσεχῆς ἐκλογάς θὰ συνδυασθῇ μετὰ ὑποψηφίου ἐκ τοῦ δήμου Ποταμίων ἵνα καὶ οὗτος ! ! ! ! ἀντιπροσωπευθῇ.

Τὰ Κυθήρα τῆς 5) ὁρίου 95 ἔγραφον (ἤτοι ὁ Στάης τότε ἱφρῶνι

Εἶναι ἀνιάρων ὅτι ἀναγκάζομεθα καὶ πάλιν ν' ἀσχοληθῶμεν περὶ προσώπου τὴν ἀνδρίαν καὶ τὸν ἔμετον **μόνον προκαλοῦντος** ! ! ! ἀλλ' ἡ κακὴ Μοῖρα ἀνέθηκε τὴν ἀντιπροσωπεῖαν τοῦ τόπου μας καὶ αὐτῷ (πρόκειται καὶ πάλιν περὶ τοῦ καυμένου τοῦ κ. Καλούτση), ὅστις **ἐξυπνέλισε** τὸ βουλευτικὸν ἀξίωμα καὶ κατέστρεψε τελείως τὸ γόητρον αὐτοῦ. Ἡ **ἡλιθιότης** ! ! ! καὶ ἡ **μοχθηρία** σινηνωμένα ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ κ. Καλούτση ἰθαυματούργησαν.

Ἡ γνωστὴ οἰκογένεια (πρόκειται περὶ τῆς τοῦ κ. Καλούτση) πρὸ πολλῶν δεκίδων ἐτῶν προσεπάθει παντὶ σθίνει ν' ἀνέλθῃ εἰς ὕψηλὰ πολιτικὰ ἀξιώματα, ἵνα κορίσῃ κατὰ συμπολιτῶν πάθη. Ἀλλ' ἡ ὀξύνοια τοῦ λαοῦ, οὔτε εἰς τὸν πατέρα του, οὔτε εἰς τὸν ἀδελφόν του, οὔτε εἰς τὸν ἐξαδελφόν, ἐκλιπαρήσαντας πολιτικὰ ἀξιώματα ἀνέθηκε ποτε τοιαῦτα. Ἄς ἀνοίξῃ τοὺς ὀφθαλμούς του, ἄς κάμῃ ἐνέσεις διανοητικῶν φαρμάκων εἰς τὸ πλάσκαρον αὐτοῦ σῶμα ἵνα ἐγερθῇ τοῦ ληθάργου ! ! !

(Πώς αλλάζουν οι καιροί στον κόσμο; ιδώ πέρα).

Ταῦτα ἔγραψαν τὰ «Κύθηρα» τῷ 1895, ἥτοι οὕτω ἐφρόνει ὁ κ. Στάης τότε.

••

Τώρα σὰς ἐρωτῶ κατόπιν τῶν ἀνωτέρω ἔπρεπε ὁ κ. Δ. Καλούτσος νὰ ρίψη τὰ μούτρα του καὶ νὰ ζητήσῃ συνδρομὴν ἀπὸ τὸν κ. Στάην; Ἡ ἔπρεπε νὰ εἰπῇ ὅταν ἐν τῇ οἰκίᾳ του ἐσυζητεῖτο ἡ συνεργασία ὅτι προτιμῶ νὰ πῶ ἄλλ' οὐχὶ ποτε νὰ συμπράξω μετὰ τοῦ κ. Στάη, ὅστις μ' ἀπεκάλεισεν ἄτιμον, ἡλίθιον, ἀνίκανον, δειλὸν κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Ὁ δὲ κύριος Στάης ὢν βέβαιος βουλευτής, ἔπρεπε νὰ ἐνθυμηθῇ τί ἐφρόνει τῷ 1895 καὶ τί τότε ὑπέσχετο καὶ ὅχι νὰ συντελέσῃ εἰς τὸ νὰ βγῇ βουλευτὴς ἐκεῖνος ὃν ἀπεκάλει ἄτιμον, ἡλίθιον καὶ βουλευτὴν ἐξευτελίζοντα τὸ ἀξίωμα. Ἐπρεπε νὰ ἀφήσῃ τὰ πράγματα νὰ βαδίσωσι τὴν τακτικὴν τῶν πορείαν ἣτις θὰ εἶδε καὶ εἰς τὸ χωρικὸν στοιχεῖον βουλευτὴν, καὶ θὰ ἔπαυε διὰ τῆς ἐκλογῆς ταύτης τὸ πάθος καὶ τὸ μῖσος τὰ ὅποια δυστυχῶς αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἀνέπτυξαν μετὰ τῶν δύο δῆμων καὶ τὰ ὅποια εἰς τὰς προσεχεῖς ἐκλογὰς θὰ καταλήξωσιν ἀναμφισβήτως εἰς **λίαν δυσάρεστα ἀποτελέσματα**, ἀφοῦ ἔτσι τὸ θέλουν τ' ἀρχοντοπούλα.

Εἶνε πανθομολογούμενον σήμερον καθ' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν ὅτι ὁ κ. Στάης ἔθγαλε τὸν Καλούτσον βουλευτὴν καὶ ἰδοὺ ἀμέσως νὰ τὸ ἀποδείξωμεν τετραγωνικῶς.

Ἡ ἐπαρχία διαιρεῖται εἰς τέσσαρα ἐκλογικὰ τμήματα. Εἰς τὰ 3 ἐκ τούτων πρῶτος ἐρχεται ὁ κ. Δελακοβίης καὶ κατόπιν ὁ κ. Στάης ὡς ἐμφαίνει ὁ πίναξ.

	Δελακοβίης	Στάης	Καλούτσος
Ποταμοῦ	647	256	304
Ἀρωνιάδικα	292	178	156
Καρβουνάδας	132	316	261
	1,071—	747—	721

(Ὁ ἀνωτέρω πίναξ πρὸς τοῖς ἄλλοις, ἀποδεικνύει ἐπισήμως ὅτι ὁ γνησιώτερος ἀντιπρόσωπος τοῦ χωρικοῦ στοιχείου τῆς ἐπαρχίας, εἶνε ὁ κ. Δελακοβίης, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν ὅτι ψήφους χωραϊτικῶς ἔλαβε μόλις δέκα.)

Εἰς τὸ προκείμενον.

Ἐπολείπεται τὸ Α'. τμήμα, τὸ τῆς Πόλεως εἰς ὃ ἔλαβον ἕνεκα τοῦ συνδυασμοῦ καὶ τῶν γνωστῶν λόγων, οὗς ἐν δέοντι χρόνῳ θέλομεν ἀναλύσει πρὸς τὸν λαόν.

Στάης	906
Καλούτσος	868
Δελακοβίης	242

Τώρα ἂν δὲν συνέβαιναν ὁ συνδυασμὸς θὰ εἴχομεν σχεδὸν τ' ἀποτελέσματα τῆς ἐκλογῆς τοῦ 1895 ἥτις μᾶς παρουσιάζει τὰς κομματικὰς δυνάμεις τῶν δύο κομμάτων ἐν διαίρεσει. ἥτοι

Στάην περίπου 750, ἄρα ὁ κ. Καλούτσος ἔδωκεν ἕνεκα τοῦ συνδυασμοῦ ψήφους 150 περίπου ἀφοῦ ὁ κ. Στάης ἔλαβε 906 τὰς ὁποίας, ἀφαιροῦντες ἀπὸ τὸ σύνολον τῶν 1654, θὰ εἴχομεν 1504.

καὶ Καλούτσον μὲ ψήφους ἔστω 600. ἄρα ἀφοῦ ἔλαβε 868, ὁ κ. Στάης τοῦ ἔδωκεν ἕνεκα τοῦ συνδυασμοῦ ψήφους περίπου 250 τὰς ὁποίας ἀφαιροῦντες ἀπὸ τὸ σύνολον τῶν 1579, θὰ εἴχομεν 1329.

Τώρα ἰὰν δὲν ἐγένετο συνδυασμὸς 100 ψηφοφόροι ἀκόμη ἐν τῷ τμήματι τῆς Πόλεως θὰ

ἐψήφισαν τὸν κ. Δελακοβίαν (διπλοψηφία) τὰς ὁποίας 100 ψήφους προσθέτοντες εἰς τὰς 1313 θὰ εἴχομεν σύνολον διὰ τὸν κ. Δελακοβίαν 1413 καὶ συνεπῶς τὸ ἀποτέλεσμα τὸ ἐκλογικὸν τῆς ἐπαρχίας Κυθήρων θὰ ἦτο περίπου τὸ ἐξῆς.

Στάης	1,504
Δελακοβίης	1,413
Καλούτσος	1,329

Καὶ ὅμως, τ' ἀνωτέρω ὅλα ἐλησμονήθησαν καὶ ὁ κ. Καλούτσος τὸ λούσιμο τοῦ κ. Στάη, καὶ ὁ κ. Στάης τὰς ὑποσχέσεις, καὶ εἰς τὸ 1899 ὅλα ἔγιναν **μέλι καὶ γάλα** διότι ἔτσι τὸ θέλει τὸ ἐν Ἑλλάδι πολιτεύεσθαι, διότι τὸ ἐπιτρέπει ἡ ἡθικὴ τοῦ *parlementarisme* ἐν Ἑλλάδι, διότι ἄσπονδος ἐχθρὸς τῆς ἐλληνικῆς πολιτικῆς εἶνε ἡ φιλοτιμία.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Καὶ δι' ἐκείνους οἵτινες σοῦ λέγουν ὅχι βρ' ἀδελφεὲ δὲν ἦτο συνδυασμὸς Στάη-Καλούτσου, ἦτο συνεργασία, ἦτο σύμπραξις, ἦτο ἀλληλοδοθήεια, ἦτο συνεννόησις, προσθέτομεν δὲ τὴν τακτικὴν συνδυασμὸς, ἄλλως πῶς νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ἦτο δυνατόν ὁ κ. Ν. Λεβούνης ὁ δημοσιεύσας ἐνυπογράφως (ἰδέα Ἐπιθεωρήσιν 8 86ρ. 1895) καὶ ἀποκαλέσας τὸν κ. Στάην ψευδοκάτωνα τῶν Κυθήρων καὶ σαλιπαράκον τῆς πολιτικῆς, ὅτι ἦτο δυνατόν, ἐπαναλαμβάνομεν νὰ τὸν ψηφίσῃ εἰς τὸ ναί, (ἕνεκα τῆς ἐξαιρετικῆς ὑπολήψεως ἣν ἔχομεν πρὸς τὴν οἰκογενεῖαν Λεβούνη, παραλείπομεν ν' ἀναδημοσιεύσωμεν ὁλόκληρον τὴν τότε ἐν τῇ Ἐπιθεωρήσει δημοσιευθεῖσαν ἐνυπογράφον διατριβὴν τοῦ, ἵνα ὁ κόσμος πεισθῇ ὅτι ὁ τοιαῦτα γράψας κατὰ Στάη, ἦτο ἀπολύτως ἀδύνατον νὰ τὸν ψηφίσῃ, ἂν μὴ ἦτο συνδυασμὸς.)

Πῶς νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι δὲν ἦτο συνδυασμὸς, ὅταν ὁ Ἑρρίκος Μόρμορης, υἱὸς τοῦ ριζοσπάστου καὶ πολλὰ παθόντος χάριν τοῦ χωρικοῦ στοιχείου, οὗ ὑπῆρξε πάντοτε ὁ θερμότερος ὑπερασπιστὴς καὶ πιστότερος στρατιώτης, ὅταν ὁ Ἑρ. Μόρμορης ἐπαναλαμβάνομεν ὁ χορτάσας μπάτσους ἀπὸ τὸν κ. Στάην κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1895, νὰ ψηφίσῃ εἰς τὸ ναί ἐκεῖνον ὅστις τὸν ἐξηυτέλισεν ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Ἑσταυρωμένου; ;

25 ΜΑΡΤΙΟΥ

Ὁ Μάρτιος δύο κατ' ἔτος μᾶς φέρει ἑορτάς, τὸ **Ἑαρ**, τὴν πανήγυριν τῆς φύσεως καὶ τὴν σήμερον ἑορτὴν τῆς **25 Μαρτίου**, τὴν πανήγυριν τῆς ἐθνικῆς μας ἀναγεννήσεως. Συναντῶνται ὡς βλέπετε καὶ ἡ μεγάλη φύσις καὶ ἡ μεγάλη πατρίς, διότι ὄντως τῆς ἱστορίας μας τὸ μεγαλεῖον μόνον πρὸς τὸ τῆς φύσεως δύναται ν' ἀντιμετρηθῇ. Ἡ **25 Μαρτίου** εἶνε ἡ πρωτομαγιά τοῦ ἑλληνισμοῦ, ἔχει τοὺς κήπους τῆς πλήρης ἀνθέων, πλήρη ἀνδρόνων τὰ ἄλση τῆς, πλήρη ἀρωμάτων τὴν ἀτμοσφαῖραν τῆς, ἀναμένει δὲ νὰ δρέψωμεν τὰ ἀνθη τῆς, νὰ πλέξωμεν στεφάνους, νὰ μεθυσθῶμεν ἐν αὐτοῖς, καὶ νὰ τὰ ποτίζωμεν καὶ νὰ τὰ καλλιεργῶμεν καὶ νὰ μὴ τ' ἀφήνωμεν νὰ μαρανθῶσι, τὰ ἀνθη ταῦτα τὰ ἀρδεύόμενα δι' αἵματος καὶ μοσχοβολοῦντα πυρίτιδι. Ἡ **25 Μαρτίου** δὲν εἶνε ἀπὸ τὰς συνήθεις ἑορτάς. Πρέπει ν' ἀνατέλλῃ ἀν-

τανακλῶσα ἐπὶ τῆς καρδίας παντὸς Ἑλληνο-
νος. Ἐπρεπεν ὁμηρικῶς νὰ τιμῶμεν κατ' ἔτος τὴν ἑορτὴν ταύτην ἐν μέσῳ χόρτων καὶ ἀνθέων, παρὰ τοὺς λάκους τοὺς ἐγκλείοντας ὅστ' αὐτῶν στρατιωτῶν ἐκεῖνων, παρὰ τοὺς τάφους τῶν ἀρχηγῶν τῶν, παρὰ τοὺς τόπους ἐνθα πρὸ 78 ἐτῶν ἐπιπτον νικῶντες αὐτοί. Τὴν **Μεγάλην** ταύτην διὰ τὸν Ἑλληνισμόν **Ἡμέραν**, καθ' ἣν ὅλη ἡ χριστιανοσύνη ἑορτάζει τὸν Εὐαγγελισμόν τῆς Θεοτόκου, καθ' ἣν ὅλοι οἱ Ἕλληνες χαρμοσύνως πανηγυρίζομεν τὴν ἐπέτειον τῆς ἐνάρξεως τοῦ Ἑθνικοῦ μας Ἀγῶνος, ὑπεβιδάσαμεν τόσον, ὥστε νὰ ἑορτάζωμεν ταύτην κατώτερον ἢ τὴν ἐπιτυχίαν ἐνὸς βουλευτοῦ. Ἄς εὐχρηθῶμεν ἵνα ἡ ἑορτὴ αὕτη νέαν περίοδον ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἐθνικωτέρου βίου ἀρχίσῃ, διὰ τὴν φιλότιν πατρίδα μας.

Ἐκ Κυθήρων.

Δεσποινὶς ΩΜΕΓΑ

TAXYΔΡΟΜΟΣ

ΜΑΤΑΕΥ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΛΛΑΔΟΣ

Παράγει ἰνίστε καὶ ἡ Ἑλλὰς ἀνθρώπους μὲ τὴν ἐπιχειρηματικότητα, μὲ τὴν θέλησιν καὶ μὲ ἰδέας νεωτεριστικὰς, ἀμερικανοῦ πολιτοῦ, καὶ τοιοῦτος ἦν ὁ συμπατριώτης Μιχ. Ι. Μεγαλοκονόμος, ἀπὸ τοὺς εὐφυστέρους, ἀπὸ τοὺς πλέον μορφωμένους συμπατριώτας, ὅστις ἀπεφάσισε νὰ κάμῃ συχνὰ ταξείδια (4 τὸ ἔτος) εἰς Ἀμερικὴν, χάριν τῶν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ συμπατριωτῶν μας καὶ Λακῶνων ὡς ταχυδρόμος. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὁ Δήμαρχος Ποταμίων ἀπήνθουε πρὸς πάντας σχεδὸν τοὺς δημάρχους τοῦ Νομοῦ Λακωνίας τὸ ἐξῆς ἔγγραφον:

«Ὁ κομιστὴς τοῦ παρόντος δημότης τοῦ ὑπ' ἐμὲ Δήμου Μιχαὴλ Μεγαλοκονόμος ὀνόματι, ἐτῶν 29, ἔγγαμος οἰκογενειάρχης, ἀποκαταστημένος ἐνταῦθα καὶ κεκτημένος ἱκανὴν περιουσίαν, ἀφοῦ ἐπὶ πενταετία διέτριψεν ἐν Ἀμερικῇ ἐμπορευόμενος, ἀπεφάσισεν ἤδη, λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὸν μέγαλον πληθυσμὸν τῶν ἐν τῷ Νέῳ τούτῳ Κόσμῳ βιούντων ὁμογενῶν, ἰδίᾳ δὲ συμπατριωτῶν μας καὶ Λακῶνων, οἵτινες ὡς ἴδιος ἀντελήφθη κατὰ τὴν αὐτόθι διαμονὴν του ἐν μεγίστη στενοχωρίᾳ εὐρίσκονται προκειμένου νὰ στείλωσι εἰς τὰς ἐν τῇ πατρίδι τῶν οἰκογενείας, καὶ λαμβάνωσι παρ' αὐτῶν ἐγχώρια προϊόντα, δῶρα. κλπ. ἀπεφάσισεν ἐπαναλαμβάνομεν νὰ μεταίρχεται τὸν ταχυδρόμον, ἐκτελῶν ἐνταῦθα καὶ διαφόρους ἐμπορικὰς παραγγελίας μετὰ τῶν Ἀμερικῆς καὶ Ἑλλάδος. — Διὸ συνιστῶμεν ὑμῖν τοῦτον ὡς πολίτην ἐντιμότερον καὶ ἄξιον πάσης ἐμπιστοσύνης, καὶ παρακαλοῦμεν ὑμᾶς, ὅπως εὐαρεστούμενοι συστήσητε αὐτὸν ὡς τοιοῦτον καὶ πρὸς τοὺς ὑμετέρους συνδημότες.

» Ὁ δήμαρχος Ποταμίων

(Τ. Σ.) » Π. Τζιτζιλιός.»

Καὶ ἡμεῖς συγχαίροντες τὸν φίλτατον κ. Μεγαλοκονόμον διὰ τὴν σύλληψιν τῆς ἰδέας, εὐχόμεθα αὐτῷ καλὴν ἐπιτυχίαν καὶ πρόδοον. Ἄν καὶ τὸ πρόσωπον τοῦ κ. Μεγαλοκονόμου μόνον ἀφ' ἐνός, καὶ τὸ ἔγγραφον τοῦ δημάρχου μας ἀφ' ἑτέρου εἶνε ἀρκετὰ συστάσεις δι' αὐτόν, ἐν τούτοις συνιστῶμεν καὶ ἡμεῖς αὐτόν, ὡς ἀπὸ τοῦ ἐντιμότερους ἀνθρώπους τῆς ἐπαρχίας μας.

Τ' ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΑ

Αίγιλα (τέ). Ἡ μικρὰ αὐτὴ νήσος, κειμένη μεταξὺ Κυθήρων καὶ Κρήτης ἐν τῇ νοτιωτάτῃ ἐσχάτῃ τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, ἡ ἐν τῇ ἐπιστήμῃ γλώσσῃ Ἀντικύθηρα καλουμένη, ἐστὶ κοινῶς γνωστὴ ὑπὸ τὸ ὄνομα Τσερίγγο, ὑποκαριστικὴν τῷ ξενοφάνου καὶ Σλαβικοῦ ἴσως ὀνόματος Τσερίγο. Ἀλλ' οἱ εὐαρίθμοι αὐτῆς κάττοι καὶ γείτονες αὐτῶν Κυθηριοὶ καλοῦσι τὴν νῆσον Λιοῦς, κατὰ περὶ φθορὰν ὅλην ὅτι τοῦ ἀρχαίου ὀνόματος. Ἐχόν τὸ νησίδιον τοῦτο περίμετρον χιλιομέτρων 15, ἀπέχει τῶν μὲν Κυθήρων ἀπὸ τῆς ἐαυτοῦ βόρειου ἄκρας Κεφαλῆς μέχρι τοῦ ἐν Κυθήροις ἀκρωτηρίου Βρουλέας χιλιομέτρων 18, τῆς δὲ Κρήτης ἀπὸ τῆς νοτίου ἄκρας Ἀπολυτάρειας μέχρι Κελεῖρου τῆς μεγαλονήτου χιλιομέτρων 15. Στεθερῶς οἰκισθεὶς ἡ νῆσος περὶ τὰ τέλη τῆς ὀκτακαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος ὑπὸ εὐαρίθμων Σρακιωτῶν μετοικησάντων ἐκεῖσε τῇ συναινέσει τῶν Βενετικῶν ἀρχῶν, ἦτο πρὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης ἀγρίων αἰγῶν ἐνδοκίτημα καὶ τῶν περσιῶν καταγώγιον (Description exacte des isles de l' Archipel, Dapper. Amsterdam. 1703. σ. 379), περιέχει δὲ τὴν σήμερον 435 κατοίκους (Α. Μηλιαράκη, Γεωγραφία πολιτ. τοῦ νομοῦ Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας, σ. 268), δηλοῦντας τὴν Κρητικὴν αὐτῶν καταγωγὴν ἐκ τῆς διαίτης καὶ τοῦ ἀμφίσματος καὶ τῆς γλώσσας καὶ τῶν περιπαθεστάτων Κρητικῶν τραγῳδιῶν. Οὗτοι δὲ κατ' ἰδίαν ἑκαστος λαλῶντες τοὺς ἰδίους ἀγρούς, ἀπωκισμένως οἰκοῦσι, πλην τινων εὐαρίθμων οὔτινες τὰ πένυχρά αὐτῶν φιλοδόμησαν οἰκῆματα πρὸς τὸ βάθος ἐπιμήκους καὶ στενοῦ βορειοδυτικῶς τῆς νήσου κειμένου ὁρμου, Ποταμοῦ καλουμένου. Ἀλλὰ καίτοι στυγεράν παρέχουσα θίαν ἀπὸ ἐλάσσης θεωρουμένη, ἐνεκὰ τῶν περιστερόντων αὐτὴν μελανωπῶν καὶ ἀποτόμων βράχων, ἡ νῆσος πρὸς τὰ ἐνδότερα ἀρδευομένη ὑπὸ τινων ἐκ τῶν λοφίσκων αὐτῆς καταρρέοντων ῥυακίων παρουσιάζει σιτοφόρους ἀγρούς καὶ ἀμπελῶνας καὶ τινα σποράδην βλαστάνοντα ἑλαίας δειδρία. Τὰ ὀλίγα μὲν ἄλλ' εὐστομα προϊόντα αὐτῶν, ἐξαιρέτως δὲ τὸ περίφημον μέλι, εὐκόλως πωλοῦντες οἱ κάτοικοι, ὡς περιζήτητα ὄντα, διάγουσι βίον ὀλιγαρκῆ καταγιγόμενοι εἰς τὴν γεωργίαν καὶ ἀλιείαν καὶ χρώμενοι τοῖς πολυαριθμοῖς αὐτῶν ποιμνίοις.

Ἐν τοῖς ἀρχαίοις χειρογράφοις καὶ τοῖς ἐκδοθεῖσι κειμένοις Ἑλλήνων τε καὶ Λατίνων συγγραφέων τὸ ὄνομα τῆς νήσου πρὸς ἀλλάσσει, ἐπειδὴ αὕτη καλεῖται ἄλλοτε μὲν τὰ Αἰγίλα, ἢ Αἰγυλα ἢ τὸ Αἰγίλον ἢ ἡ Αἰγίλα, ἄλλοτε δὲ Αἰγίλια, καὶ ἄλλοτε τέλος Αἰγιαλία καὶ Αἰγιαλαί· ἄλλ' ἡ μόνη ἀναμφισβήτητος τῆς νήσου ὀνομασία ἐστὶν ἡ πρώτη τῶν ἀνωτέρω μνημονευομένων Αἰγίλα, ἀπαντῶσα παρὰ Διονυσίῳ τῷ Περιηγητῇ.

Πολλοὶ δ' Ἀμνιστοῦ βορειότεροι ὁρῶνται, Αἰγίλα τ' ἡδὲ Κύθηρα Καλαυριά τε τρηχεῖα.

Ἐνθα δὲ τὰς παρεκβολὰς εἰς τὸν γεωγράφον συγγραφέα Εὐστάθιος καὶ οὐκ ὀλίγα τῶν ἀντιγράφων ἐκφέρουσι τὸ ὄνομα διὰ τοῦ υ. Τῇ διὰ τοῦ υ γραφῇ ἠκολούθησαν οἱ ἀρχαῖοι λατίνος τῆς Περιηγήσεως παραφραστῆς Πρισκιανὸς καὶ Νικηφόρος ὁ Βλεμμίδης ἐν τῇ Γεωγραφίᾳ Συνοπτικῇ τὴν αὐτὴν δὲ γραφὴν φυλάττει καὶ ἡ ἀρχαία ἑλληνικὴ ἀνώνυμος παράφρασις τοῦ Διονυσίου. Τὸ ἄλλο τῆς νήσου ὄνομα, Αἰγίλια,

κατεχωρίσθη μὲν ὡς γνήσιον ἐν τῷ Λεξικῷ τῶν κυρίων ὀνομάτων τοῦ Ραρε, ἀλλὰ δὲν ἀπαντᾷ ἐν τοῖς ἀντιγράφοις, προήλθε δὲ ἀπλῶς ἐκ διορθώσεως ἡμαρτημένης γραφῆς τῶν Ἑθνικῶν Στεφάνου τοῦ Βυζαντίου. Οὗτος τῷ ὄντι λέγων ἐν λέξει Αἰγίλια ὅτι τὸ ὄνομα τοῦτο φέρει ὁ δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς ἐπιπροστίθησιν ὅτι «ἐστὶ καὶ νῆσος μεταξὺ Κρήτης καὶ Πελοποννήσου Αἰγί: α λ ε ι α, ὁ οἰκῶν Αἰγίλιας, ὡς Κυθηριος».

(ἔπεται τὸ τέλος).

Ι. Ῥωμανός.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΚΑΙ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς μηνὸς Σεπτεμβρίου δὲ κ. Ν. Δελακασίας, λαμβάνων παρὰ τοῦ Ἀρείου Πάγου τὴν ἀδείαν τοῦ Δικηγόρου, θέλει ἐξασκήσει τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἐν τῷ δήμῳ Κυθηρίων, ὑπερασπιζόμενος καὶ συμβουλεύων πάντας δωρεὰν καὶ ἀναλαμβάνων πᾶσαν ὑπόθεσιν διὰ τὸ Ναύπλιον, ἐνθα θέλει μεταβαίνει χάριν τῶν ὑποθέσεων τῶν συμπατριωτῶν τοῦ συχνότατα. Ἐπίσης δὲ κ. Δελακασίας εἰσποιεῖ πάντας τοὺς συμπατριώτας τοὺς ἐν Πειραιεῖ, Ἀθήναις, Σμύρνῃ καὶ Αἰγύπτῳ, ὅτι προθυμότερα καὶ ἀνευ ἐμοιβῆς, θέλει ὁραστηρίως ἐνεργεῖ διὰ πᾶσαν ὑπόθεσιν, ἣν ἤθελον τῷ ἀναθέσει.

— Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Σμύρνης ὅτι ἡ ἀποτυχία τοῦ κ. Δελακασίας ὡς βουλευτοῦ κατέλιπεν ἀπαρηγόρητον θλίψιν παρ' ὅλη τῇ Κυθηραϊκῇ παροικίᾳ, παρ' ἣ τυχάνει τόσον ἀγαπητός. Πάντες δὲ, οὐδὲν ἄλλο μετὰ τὴν ἐκλογὴν συζητοῦσιν, ἢ τίνοι τρόπῳ εἰς τὰς προσεχεῖς βουλευτικὰς ἐκλογὰς νὰ κατέλθωσι τριπλάσιοι ἢ τὴν 7 Φεβρουαρίου ἐν Σμύρνῃ παρὰ πάντων ὁμολογεῖται ὅτι τὸν κ. Δελακασίαν πολὺ ὠφέλησεν πολιτικῶς ἡ ἀποτυχία του, διότι, οἱ συνδημόται του ἰδίᾳ, κυριολεκτικῶς ἐφαντατίσθησαν ὑπὲρ αὐτοῦ.

— Ἀσθενεῖ ἀπὸ τινος βρέως ὁ δήμαρχος Κυθήρων κ. Μιχ. Νικηφοράκης, ὑπὲρ τῆς ἀναρρώσεως τοῦ ὁποίου ἡ ἀΚυθηραϊκὴ Αὐγὴ ἀπὸ καρδίας εὐχεται. Μεθ' ἡμῶν δὲ καὶ πάντες ὅσοι, γνωρίσαντες αὐτὸν, ἐξετίμησαν τὴν εὐγένειαν του, τὸν χαρακτῆρά του καὶ τὸ ἦθος του.

— Εὐχαρίστως ἀγγέλομεν τοὺς ἐν Κυθήροις τελεσθέντας γάμους τοῦ ἀξιολόγου νέου κ. Ἀνδρ. Κ. Ταμπάκη μετὰ τῆς καλλίστης καὶ ἐναρέτου δεσποινίδος Ἑλένης ἱερῶς Π. Παναρέτου. Τοὺς στεφάνους ἀντήλλαξεν ὁ κ. Κ. Μαγγιῶρος.

— Ἀγγέλλομεν εὐχαρίστως τοὺς ἐν Σμύρνῃ τελεσθέντας καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἀξιοτίμου συμπολίτου Μήμη Κασσιμάτη, ἀρραβῶνας τοῦ κ. Θ. Λεόνη μετὰ τῆς δεσποινίδος Ἑλένης Γλυτσῶ. Εἰς τὸ ἐναρμόνιον ζεῦγος εὐχόμεθα καλὴν στέψιν. Τοὺς δακτυλίους ἀντήλλαξεν ὁ κ. Μήμης Κασσιμάτης.

— Ὁ κ. Γ. Ἀν. Κασσιμάτης ἠνέωξεν ἐν Πειραιεῖ καὶ παρὰ τῇ Τρούμπᾳ ἐμπορικὸν κατάστημα, ἐνθα πάντες οἱ συμπατριῶται δύνανται νὰ προμηθεύωνται, ἐκτὸς τῶν ἀλεύρων καὶ ζυμωτικῶν, εἰς ἃ εἰδικώτερον θ' ἀσχολεῖται, καὶ καφφέδες, ζαχαρεῖς, πετρελαιοὶ, ἑλαιαὶ κτλ. κτλ., θὰ εὐρίσκουσι δὲ εὐθύναν καὶ ταχεῖαν ἐκτέλεσιν τῶν παραγγελιῶν των.

— Τὸ κατάστημα τὸ ὁποῖον ἤνοιξε κατὰ τὴν ὁδὸν Φίλωνος ἐν Πειραιεῖ καὶ ὑπὸ τὸ μέγαρον τῶν συμπολιτῶν μας κκ. Κατσούλη καὶ Κορωναίου, εἶνε ἀπὸ τὰ πρῶτα συστατικὰ ὅτι ὁ Πειραιεὺς κατέλαβεν ἐμπορικῶς τὴν πρώτην

θέσιν μεταξὺ τῶν ἑλληνικῶν πόλεων! Τοιοῦτον ὄντως ἐμπορικὸν κατάστημα, ὁμοῖον τοῦ ὁποίου δὲν ὑπάρχει ἐν Πειραιεῖ, μόνον εἰς τὰς μεγάλας ὁδοὺς τῶν Εὐρωπαϊκῶν πρωτευουσῶν δύναται εἶναι νὰ συναντήσῃ, καὶ τοιαύτην ἁρμονίαν καὶ μεγαλοπρέπειαν διακόσμου μόνον ἀπὸ τῶ ἐπιχειρηματιῶν πνεύμα των κ.κ. Κυπριαδῆ ἡδυνάτο τις ν' ἀναμείνῃ. Ἀναλαβὼν δὲ κ. Κυπριαδῆς τὴν ἀποκλειστικὴν ἐν Πειραιεῖ καταναλωσὶν χονδρικῶς καὶ λιανικῶς τῶν μαλλίνων ὑφασμάτων, ἀνδρικών τε καὶ γυναικείων τῶν μεγάλων ἐργαστασιῶν τῶν ἀδελφῶν Ρετσίνα, προσέλαβε πρὸς τοὺς καὶ εἰδικὸν παρισσινοὺς ῥάπτην, καὶ οὕτω οἱ θέλοντες νὰ ἐνδύωνται εὐθυνότερα, ἀνευ συνχωρισμῶν, καὶ κομψότερα, ἀνευ συγκρίσεως, ἃς σπεύσωσιν εἰς τὸ νέον Ἑρμεῖον τοῦ Πειραιῶς διὰ τὴν σύστασιν τοῦ ὁποίου συγχάρισμα ἐγκαρδίως τοὺς κκ. Κυπριαδῆς.

ΠΑΝΑΓ. Θ. ΜΩΤΗ

— **Μέγα ἀτμοκίνητον ἐργοστάσιον ἀρτοποιίας καὶ μακαρονοποιίας ἐν Πειραιεῖ, ἀκτὴ Μιαοῦλη,**

Τὸ ἐργοστάσιον Καλαμάκη ἀγορασθὲν παρὰ τοῦ κ. Μώτη καὶ τελειοποιήθῃ καθ' ὅλα διὰ νέων μηχανημάτων ἤρξατο τῆς παραγωγῆς τοῦ περιφήμου εἰσιακτοῦ ἄρτου τοῦ πασιγνώστου εἰς τὴν κοινωνίαν τοῦ Πειραιῶς διὰ τὰ ἀρίστα συστατικά, τὴν γλυκίαν γεῦσιν, τὸ ἄρωμα καὶ τὸ εὐπιπτον, συστατικὰ ὑγιεινῆς ἀναμφισβήτητα.

Τμήμα διφυρίτου.

Μετὰ τὴν αὐτὴν ἐπιστημονικὴν μέθοδον τοῦ εἰδικοῦ τεχνίτου παράγεται καὶ ὁ διφυρίτης (γαλέτα) ἐξ ἀρίστων σιμιγδαλίων, δυνάμενος νὰ διαρκέσῃ ἐν τῇ κοίτῃ τοῦ πλοίου πλέον τῶν 8 μηνῶν, γεύσεως γλυκυτάτης καὶ ἄρωμα σπάνιον.

Τμήμα μακαρονοποιίας.

Παραγωγὴ ζυμαρικῶν ἀρίστης ποιότητος καὶ ἰταλικῆς κατασκευῆς ἄριστα διατηρημένα ἐπιμελῶς ἀπεξηραμένα, ἀνευ τῆς ἐλαχίστης εὐρωτιάσεως, γλυκύτατα τὴν γεῦσιν. Πλούτος ἀληθῆς σχεδίων καὶ σχήματα διάφορα, ἀκριβῆς ἐκτέλεσις τῶν παραγγελιῶν.

Τμήμα ἀλευροποιίας.

Παραγωγὴ ἀλεύρων ἐκ τῶν ἐκλεκτοτέρων σίτων Ρωσσίας, πωλούμενα ἐν τῷ ἰδίῳ καταστήματι χονδρικῶς καὶ λιανικῶς, εἰς τιμὰς λίαν οἰκονομικὰς.

— Εὐχαρίστως μαθανομεν ἀπὸ τὴν Μπεῖραν τῆς Ἀφρικῆς ὅτι, ὁ ἐκεῖ ἐγκατεστημένος συμπολίτης Π. Βλαντῆς προσδεύει καὶ προκαλεῖ τὸν θαυμασμόν πάντων ἐν τῇ ἀποικίᾳ ταύτῃ, διὰ τὴν ἀμερικανικὴν ὄντως ἐπιχειρηματικότητά του, ἥτις τὸν ἀνύψωσεν, ὥστε νὰ γείνη ἀπὸ τοὺς γνωστοτέρους καὶ ὄλην τὴν ἀποικίαν. Ἦδη τὸ ξενοδοχεῖόν του ἐμεγάλωσε καὶ ἀνεκαίνισε, μετονομάσας αὐτὸ Νέον Ξενοδοχεῖον, τὸ ὁποῖον εἶνε καὶ τὸ ὠραιότερον καὶ μεγαλειότερον πάντων τῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ. Τὰ ἐγκάρδια συγχαρητήριά μας τῷ πέμπομεν ἐντεῦθεν διὰ τὰς προόδους του.

— Ἡ Κυθηραϊκὴ Αὐγὴ εἰς τὸ ἐξῆς θὰ ἐκδίδεται ἐκάστοτε.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Καθὰ θετικῶς πληροφοροῦμεθα ἡ ἀγωνία τῆς ὑπουργικῆς κρίσεως θὰ παραταθῇ ἐπὶ τινας ἀκόμη ἡμέρας, ὅτε ὁ Βασιλεὺς θέλει ἀναθέσει τὸν σχηματισμὸν κυβερνήσεως ἐκ τῆς δεδουλευμένης ἀπορρέουσας.

Κ' ἐπειδὴ τὴν σχετικὴν πλειοψηφίαν ἔχει ἡ περὶ τὸν κ. Θεοτόκην μερίς, εἶνε ἀναμφισβήτητον σήμερον ὅτι θὰ κληθῇ οὗτος, ἵνα σχηματίσῃ κυβερνήσιν, ἥτις θὰ εἶνε βραχυχρόνιος, καθ' ἃ παρὰ πάντων τῶν πολιτικῶν κομμάτων ὁμολογεῖται.

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶνε σήμερον πανθομολογούμενον, εἶνε ὅτι ἡ Βουλὴ αὕτη δὲν θ' ἀποβάνῃ τὸν φυσικὸν τῆς θανάτου, ὅτι ἴσως ἀντιβῇ τὴν πρώτην σύνεδρον, ἀλλ' οὐδέποτε καὶ τὴν δευτέραν συνεπὶς προσεχῆς βουλευτικὰς ἐκλογὰς θὰ ἔχομεν κατὰ τὸν προσεχῆ Δεκέμβριον ἢ Ἰανουάριον.

ΤΑ ΜΥΡΤΙΔΙΑ

ἢ ὁ ἐν Κυθήροις Ναὸς τῆς Θεοτόκου.

(Συνέχεια καὶ Τέλος).

σὲ μετὰ πίστεως ; Τίς τὸ ἄρρητον φῶς, ὅπερ ἀπαστράπτει εἰς τὴν διάνοιαν τῶν πιστῶν σου ; Οὐδεὶς τοιαῦτα δεδύνηται, Σὺ δέ, ὦ πάναγνος μῆτερ, πρέσβευε τῷ υἱῷ σου καὶ λυτρωτῇ, ὑπὲρ τῶν χειμαζομένων ἐν θλίψεσι θαλασσῶν, καὶ ἐκδικοῦ, ὦ παντάρχστα μῆτερ, τοὺς ἀσεβῶς λυμαινομένους τὰ θεῖα προστάγματα τῆς δικαιοσύνης σου.

§ ζ'. Ποία δὲ ἡ τοῦ καθιδρύματος διοίκησις ; Περικλείομεν τὰ πρὸ χρόνων καὶ ἐπὶ Ἰάλλων, παραλείπομεν ἐπίσης καταχρήσεις ἄλλας, ἀφίνοντες τὴν κρίσιν εἰς τὴν παντοδυναμίαν τῆς Θεοτόκου, τὰ ἀνεξιχνίαστα θαύματα τῆς ὑποίας μαρτυρεῖ πᾶσα ἡ νῆσος, ἐφ' ᾧ καὶ περιοριζόμεθα εἰς τὰ ἔσχατα.

§ η'. Ὅτε κατὰ τὸ ἔτος 1815 ἡ ἐλληνικὴ Ἑπτάνησος ἐτίθη ὑπὸ προστασίαν τῆς πεφωτισμένης Ἀγγλίας, ἡ Μονὴ αὕτη, ὡς καὶ ἄλλαι, ἐξεμισθύνοντο εἰς κληρικούς. Ἐπειδὴ δὲ ἡ πράξις αὕτη ἐθεωρήθη κατὰ τι ἐπαχθὴς, ἡ Ἰονικὴ Κυβέρνησις ἐσπευσε νὰ φέρῃ ἀξιοπρεπῆ διορθώσιν εἰς τὰ τῆς παρῶσης μονῆς καὶ πολλῶν ἄλλων. Ὅθεν καὶ ἀνέθετο τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἱεροῦ τούτου σκηνώματος ἐν ἔτει 1838 εἰς τὸν ἐν ἱερομοναχίᾳ σεβάσμιον καλόγερον τὸν Ἀγαθὰγγελον. Ὁ δὲ σεβάσμιος οὗτος, μοναχὸς ἐθεδαιώσε τὸ τοῦ Παύλου, αὐτοῦ τοιοῦτος ἐπρεπε τῇ Μυρτιδιωτίσσει ἡγούμενος. Μόλις ἀναλαβὼν τὴν διοίκησιν τῆς ῥηθείας μονῆς ἐσπευσε νὰ καταστήσῃ περικαλλέστερον τὸν ναὸν τῆς Θεοτόκου. Ἐπὶ τούτῳ ζητεῖ καὶ λαμβάνει τὴν ἀδειαν παρὰ τοῦ ἐν μκαρχίᾳ τῇ λήξει ἐπισκόπου Καλλωνᾶ τοῦ Προκοπίου, τοῦ ὁποῦ αἱ θεσπέσιαι ἀρεταὶ κηρύσσονται ὡς δόγματα ἐξ ἀπάσης τῆς νήσου, νὰ ἐκφωνήσῃ καὶ ἐκφωνεῖ ἐν τῷ μητροπολιτικῷ τοῦ Ἐσταυρωμένου ναῶ συγκλητικώτατον καὶ ἐνδοκρυν λόγον περὶ ἀνακαινίσεως τοῦ ναοῦ, περιστῶν τὸ ἄτοπον τοῦ νὰ μένῃ ἡ βασιλίςσα πάσης ζωῆς καὶ θανάτου εἰς εὐτελεῖ κοίτην εἰς ἣν εἶχε ῥίψει ποτὲ ταύτην βάρβαρος ἐποχὴ βαρβάρων κίωνων, καὶ τὰ θεοσεβῆ αὐτοῦ ἦθι πείθουσι καὶ κινεῦσι τοὺς πάντας εἰς δάκρυα καὶ παραχρῆμα ἐκλέγεται ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν πρωτίστων πρὸς συλλογὴν χρημάτων καὶ ἰδοὺ συνεισφοραὶ ἐξ ἀπάσης τῆς νήσου καὶ τῶν ἐξω ὁμογενῶν καὶ ἰδοὺ πόλος καὶ ἀμειλλα ἀξιοσημείωτος εἰς τὸ τίς νὰ καταβάλῃ πλείοτε καὶ κορυφαῖος δὲ τούτων ἀπαντων ἀνεδείχθη ὁ Νικητὰς Τσάνης, ἀνταχίος μυρίων ἐπαίνων, καταθέσας δισχίλια διστηλλὰ. Τέλος μόλις ἐξακούεται ἡ φωνὴ εἰς τὴν νῆσον περὶ ἀνακαινίσεως τοῦ ναοῦ τῆς Μυρτιδιωτίσσης, καὶ ἡ νῆσος πᾶσα ἀνεπετρώθη ὥστε περισσότερ᾽ ἕκαστος πολίτης ἀντεφιλοτιμεῖτο τίς τούτων νὰ κομῇ τὴν ἑλπίαν· «Παρήλθον, ἔλεγον πάντες, αἱ ἡμέραι τοῦ κατακλυσμοῦ καὶ τῆς ἀδοξίας. Δὲν θ' ἀνακαινίσωμεν τὴν ἱερὰν κιβωτὸν, ἥτις μᾶς ἔσωσε μυριάκις ἐκ μυρίων κινδύνων ; » Δίδεται δ' ἐν τούτῳ τὸ σύνθημα τῶν ἐργασιῶν, καὶ πᾶσα τάξις πολιτῶν σὺν γυναιξὶ τε καὶ τέκνοις ἔδραμον αὐτόθι, εἰ καὶ μὴ ἔχοντες τινες τούτων ἀνάγκην, καὶ ἐργάζοντο πρὸς αἰεὶ μνήμην αὐτῶν ἰδίαις χερσίν. Οὕτω διήλθεν αὐτόθι πᾶσα ἡ νῆσος μέχρι τῆς περσιώσεως τοῦ οἰκοδομήματος, καὶ οὐδεμία ἐπῆλθεν ἐντεῦθεν κραυγὴ, οὐδεὶς στεναγμὸς οὐδεμία προσεφέρθη ἀσχημὸς λέξις. Τοσοῦτος ὑπῆρξεν ὁ ἔρως εἰς τὸ ἐργάζεσθαι, ὥστε τινὲς ἐλησμόνουν πολλάκις καὶ τὸ φαγεῖν καὶ ὑπνῶσαι· εἰς ἐργάζετο ἀντὶ δέκα, καὶ οἱ δέκα ἀντὶ ἑκατόν. Πολλὰκις πολλοὶ πολῖται καὶ ἐν καιρῷ χειμῶνος, ἐπειδὴ τὰ κελλεῖα εἶχον πληρωθῇ, ἐκοιμήθησαν ἐν ὑπαίθρῳ, καὶ οὐδεὶς ἠσθένησεν, οὐδεὶς ἤλγησε τὴν κεφαλὴν ἢ τὸν δάκτυλον· ἡ συρροὴ τῶν ἐπαρίστα διηνεκῇ τῆς Θεοτόκου πανήγυριν. Ἐνίσχυε δὲ τὴν καρδίαν καὶ ἡ θέσις αὕτη. Ἀνὰ πᾶσαν ἐσπέραν ἡ στιγμὴν ἀναπαύσεως ἡ συνεκροτοῦντο χοροὶ καὶ ἐτραγωδεύοντο τὰ γλυκύτερπνα ἑγχώρια ᾠσματα, ἡ ἐμέλποντο οἱ ὕμνοι τῆς Θεοτόκου, καὶ τὸ μέλος τοῦτο ἐνεποίει ψυχικὴν ἀγαλλίασιν καὶ σωματικὴν ἀνάπαυσιν. Καὶ τῷ ὄντι, Κοιλὰς πεπραιομένη με ἔμψυχον, οὕτως εἰπεῖν, θίαν, κοιλὰς δοξολογομένη ἐντεῦθεν ἀπὸ τῆς μυριόφωνων τῶν πτηνῶν μολπῆν, ἐντεῦθεν ἐπιστρεφόμενη ἀπὸ βαθυσκίους ἑλαίας, καὶ ἐν γλυκυτάτῃ τινὶ αὐρᾷ φιλομένην καὶ φιλούμενην τῶν πετάλων τῶν δένδρων, παριστᾷ τι μαγευτικὸν ἐξαίσιον τι. Εἶτα ποῦ ὁ ἱερός τῆς θελάσεως φλοῖβος ; ποῦ τὸ μουρμούρισμα τῆς καλλικρούου πηγῆς ; ποῦ ἡ ἀρωματικὴ εὐωδία τῶν μυριεύσμων ῥόδων τῆς φύσεως καὶ τῶν παντοίων βοτάνων ; ποῦ τὸ γόητρον τῶν ἀπέναντι ὀρέων τῆς Κρήτης καὶ τῆς ἐντεῦθεν χερσονήσου ; Τὰ πάντα ἐμποιοῦσι θαυμασμόν τε καὶ μεγαλεῖον.

§ θ'. Πρὸς δὲ ὑπῆρξε καὶ ἄλλη τις οἰκονομικὴ τὰ μέγιστα ἀξιοσημείωτος. Τὴν περὶ ἀνεγέρσεως τοῦ ναοῦ θεοφώτιστον τῶν ἐγκατοίκων ἀπόφασιν διεδέχθη εἶτα ἡ ἀμχανία περὶ τῆς ὕλης καὶ οἱ μὲν ἐπρότεινον νὰ προμηθευθῇ αὕτη ἐντεῦθεν, οἱ δ' ἐντεῦθεν, ἐξ ἀπωτάτων μερῶν, ὅτε ὁ ἑλθὼν ἀρχιτέκνων προχωρήσας πρὸς τὸν ναὸν ἀνακράζει· «Ἐνταῦθα, ὦ Κυθήριοι, ἀνασκάπτοντες εὐρήσομεν θησαυρόν· ἀφιερούμεθα οὖν αὐτὸν εἰς τὸ πάνσεπτον τῆς Θεοτόκου καθίδρυμα. » Καὶ οὕτως ἀνασκάψαντες εὗρον αὐτόθι στρώμα παρίου, ἀρίστης ποιότητος, τὸ ὁποῖον λατομήσαντες ἀνεπλήρωσαν τὴν ὄλην οἰκοδομήν. Ἐντεῦθεν κίονες, ἐξ ὧς ἐγγιστα μέτρων ὕψους καὶ πάχους ἀναλόγου, ἐντεῦθεν κιονόκρανα καὶ κορωνίδες θυρῶν καὶ πᾶν ἄλλο κόσμημα.

§ ι'. Ἀλλὰ τίς ὁ ναὸς οὗτος, καὶ ποῦ ἀνηγέρθη ; Περὶ τοῦ

κάλλους καὶ ὕψους αὐτοῦ ἀπαιτεῖται τεκτονικὸς κάλαμος, καὶ ἡμεῖς δυστυχῶς ἀμοιροῦμεν τοιοῦτου, ἐφ' ᾧ καὶ σκιαγραφοῦμεν αὐτόν, ὡς ἐν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν καθωράσσεται.

Περιβάλλει εἰς τοὺς κόλπους αὐτοῦ ὡς μέγα τι κῆτος τὸν ἀρχαῖον ναὸν, ἐνθα πάλαι ποτὲ ἡ κοίτις τῆς ἀγίας εἰκόος ὅστις πρὸς ἱστορικὴν μνήμην διτηρήθη ἀνέπαφος. Τὸ ἀρχαῖον τῆς Θεοτόκου καθίδρυμα εἶναι ἐν Κυθήροις, ὅτι τὰ Ἅγια τῶν ἁγίων ἐν Βηθλεὲμ. Καὶ οἱ μὲν θεμέλιοι τοῖχοι, ἐφ' ὧν ἀνηρτήθη τὸ μέγα ἐικοδόμημα ἐπὶ τόξων, εἰσὶ κυκλώπειοι· τὰ δ' ἐπίγεια σύμμετρα καὶ ἀνάλογα, ἡ ἐξωτερικὴ αὐτοῦ πρόσοψις παριστᾷ πολύτροχον ἄρμα πτερυσσόμενον πρὸς ἀνατολὰς, ἐνθα τὸ ἄρρητον φῶς τῆς ἀληθείας παντοδυναμίας· κύκλῳ δ' αὐτοῦ, ἐξικρίσει τοῦ θυσιαστηρίου ὑπάρχουσι, νάρθηκες ἀνηρτημένοι ἐπὶ στοῶν, εἶδους καὶ κάλλους τε δωρικοῦ καὶ τὸ θίαμα τοῦτο ἐξακραεῖ τὴν διάνοιαν, ἐμπνέει τὸ μεγαλεῖον καὶ ἐμποιεῖ θαυμασμόν. Καὶ τῷ ὄντι τὸ ἔσχατον τοῦ χριστιανοῦ ἄσπλον εἶναι ἡ ἀνώλεθρος Ἱερουσαλὴμ· ὁ ἀνθρώπος εἰτεχόμενος εἰς τὸν ἀρματηφόρον τοῦτον ναὸν, καθορᾷ ἱερῶς τὸ μεγαλεῖον τοῦ κτίστου, ἀνίπταται οὐρανοβάτης ὡς ἐκ πυρὸς θεοῦ, ζῖνει ὡς ὁ Ἡλίας ἐπὶ τοὺς ἀστέρας, καὶ φθάνει διὰ τῶν ἀκτίνων τῆς διανοίας, συναυλιζομένης ψυχῆς τε καὶ θεοῦ, εἰς τὸ ἀκρότατον ὕψος τῆς θείας Ἐδέμ ! Εἶτα διστοιχὸς χορὸς παραθύρων ἄνω καὶ κάτω ἐξικονίζει τὸν τρόπον τινὰ τὴν αὐτόφωτον εἰκόνα τῆς θείας σοφίας. Καὶ τὰ μὲν ἐν μετώπῳ, ἐξ ὧν εἰσδύει ὁ ἥλιος εἰς τὸν τοξοειδῆ γυναικῶνα, ἐνθα ἡ ἀθωότης μετὰ τῆς ἐνοχῆς ἀρδεύει τὸ σκῆνωμα, ὑποτυποῦσι τὴν ἐπτάκρουον τῶν μυστηρίων ὀρθόδοξον πίστιν, τὰ δὲ τὴν τῶν ἀποστόλων δωδεκάστερον ἀδελφότητα, καὶ τὰ ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ τὸν τριστήλιον ὀρθολογὸν τῆς ἀγίας Τριᾶδος. Θύρας μὲν ἔχει πέντε, τρεῖς ἐν μετώπῳ, ἐξ ὧν συγκοινωνεῖ μετὰ τὸ ἀρχαῖον ναίδιον, καὶ ἀνά μίαν εἰς ἐκάστην πτέρυγα. Εἰς ἀπάσας τὰς θύρας ὑπάρχει ἀναλογία καὶ κανονικότης· μόνον ἐπὶ τῶν ἄνωθεν παραθύρων εὕρηται δυσαναλογία· τις διορθώσιμος· ἐν γένει ὅμως τὸ σύνολον τῆς ὅλης προσόψεως παριστᾷ τὴν αὐτοτελεῖ εἰκόνα μοναστηριακοῦ ναοῦ.

Ἡ δὲ ἐσωτερικὴ πρόσοψις οὕτως ἔχει. Καὶ τῇ ἀληθείᾳ φαίνεται μοι ὅτι ἡ τέχνη ἐφιλοσόφησε φιλοσόφημα μέγα. Τρισυπόστατος ἐστὶν ὁ ναὸς, τὸ καταπέτασμα αὐτοῦ πτερύσσεται ἐπὶ τόξων μεγαλοπρεπῶς ἀνηρτημένων διὰ κίωνων· κόσμος καὶ πλοῦτος, ἀργύρου τε καὶ χρυσοῦ καὶ πολυτίμων λίθων ἔθρησκα μέγα ἀποστίλθουσι ἐπὶ τῆς ὁράσεως. Καὶ πρῶτον ὁ χιτῶν τῆς ἀγίας εἰκόος εἶναι πᾶν χρυσοῦς, καὶ ἐπαστράπτει ἀπὸ βαρυτίμους μαργαρίτας τε καὶ ἀδάμαντας. Εἶτα σκεῦη καὶ ἄλλα παντοῖα κοσμήματα παντοίων ἀναθημάτων, ἐξ ὧν διακρίνεται περιδέραιόν τι Ἰσραηλιτιδὸς τινος ἐξ δαλεξανδρείας, ἐμφαίνουσι τὸ ἀπειρον τῶν προσκυνητῶν σείδας. Τὸ ἐ τέμπλον, ὁ ἱερός ἄμβων, τὸ καταπέτασμα τῆς ἀγίας τραπέζης δὲ ἀρχιερατικὸς θρόνος, τὸ ἐπιπέδωμα εἰσὶ πάντα ἐκ Τηνίου μαρμαροῦ· ἡ δὲ τέχνη καὶ ἡ γλυφίς, ἥτις τὸ κορινθιακὸν ἐξελέξατο ἥθος, ἀφίησι εἰς πολλὰ τὴν σύνθεσιν, ἥτις ἀμαυροῖ, ὡς καὶ τὰ κακόζηλα ζωγραφήματα, τὸ κάλλος τοῦ τέμπλου καὶ τοῦ ναοῦ, ὁ δὲ χορὸς τῶν ἁγίων εἰκόνων ἀναμένεται ὅσον οὕτω ἐκ Ῥωσσίας. Ἀλλὰ ταῦτα πάντα εἰσὶ δευτερεύοντα. Ἡ ὀπτική φαίνεται ὅτι ἦτο τὸ πρῶτιστον δῶρημα τοῦ τέκτονος, διὸ καὶ αὕτη κατέκτησε τὸν ναὸν ἀπαντα. Μόλις εἰσέρχεται τις ἐξ οἰκιστῆρος θύρας ἐν τῷ ναῶ, καὶ ἔχει ἀμέσως τὸ ὅλον ὑπὸ τὰς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ. Ἀλλάζων θέσιν δεξιὰ ἢ ἀριστερὰ, ἰσάμενος ὅπου δῆποτε, βλέπει αὐθὺς τὸ ὅλον. Ἐπιπροσθίεται δὲ καὶ καλλῶναι τὸν ναὸν τοῦτον ἡ συμμετρία καὶ ἡ ἀναλογία τῶν κίωνων καὶ τόξων. Εἶτα ἐκλείπει ὁ ἐν τῷ μέσῳ τροῦλλος, τὸ Ἰοσθικὸν τοῦτο λείψνον, ὅστις παρὰ τὸν ὄγκον πνίγει ἐν νεφέλαις τὴν φωνὴν μελωδῶς ἡ ἱεροκήρυκος. Ἡρᾶτο δὲ ἡ ἀνεγέρσις αὐτοῦ ἐν ἔτει σωτηρίῳ 1841, καὶ ἱεραϊκῶς τῷ 1857 ἐν ἡσυχίᾳ, ἀγαλλιάσει καὶ τάξει παντὸς τοῦ λαοῦ.

§ ια'. Τοιοῦτος ὁ ἱερός τῆς Μυρτιδιωτίσσης ἐν Κυθήροις ναὸς, ὅστις καὶ κατὰ τὴν τέχνην καὶ τὴν χωρητικότητα διαφιλωνεῖται τὰ πρωτεῖα πρὸς πάντας τοὺς ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἀπαιτεῖται δὲ πρὸς τελεῖαν αὐτοῦ διακόσμησιν καὶ ἀνεγέρσις κωδωνοστασίου ἀνταξίου τῆς περιβλήπτου τοῦ ναοῦ οἰκοδομῆς. Εἶτα διαχύρσις τοῦ τε τέμπλου τοῦ ἱεροῦ ἄμβωνος καὶ παντὸς ἄλλου γνωρίσματος. Ταῦτα πάντα καθορᾷ καὶ εἰς ταῦτα σεμνύνεται καὶ ἡ τῶν Κυθηρίων ἀδελφότης ἐν Σμύρνῃ, Κρήτῃ, Κωνσταντινουπόλει καὶ ἄλλαχοῦ, καὶ ὁ τοσοῦτον μοχθήσας φιλότιμος ἡγούμενος, καὶ ἐτι μάλλον ὁ νῦν διαδεχθεὶς ὁ νῦν ἐπ' ἀρετῇ διαλάμπων ἐπίσκοπος Καλλωνᾶ θερμὸς καὶ εὐλαβὴς Εὐγένιος ὁ Μεττακρίτης, ἀνὴρ ἄλλως τε ἀγαθός, ὅστις δὲν θέλει φανῇ εἰς σεμνὰ ἔργα ὑποδεέστερος τοῦ σεμνοῦ ἐκείνου ποιμένου, ἀλλὰ νοουμένων καὶ συντρέχων, θέλει διακοσμήσῃ ἐπ' εὐλογίαις τὸ ἱερὸν τοῦτο τῆς Θεοτόκου σκῆνωμα, ἵνα ἐν εὐλογίαις δρέψῃ καὶ οὗτος καὶ ἄπας ὁ τῶν κτιτῶν καὶ ἐνεργῶν σύλλογος τὴν ἐγκαρδίον εὐγνωμοσύνην πάσης τῆς μετέπειτα γενεᾶς, καὶ ἀξιοθῶσι τὸ ἔλεος καὶ τὴν χάριν παρὰ τοῦ ἡμισθαποδότου Θεοῦ.

(Ἐξ ἀνεκδότου χειρογράφου)